

Heilige Oda

Wij wonen allemaal in Nederland. Zo noem je ons land.

In een ander land, Schotland, woonden heel lang geleden een koning en koningin. Ze kregen een dochtertje. Ze noemden haar 'prinses Oda'. Oda was blind, ze kon niets zien.

Toen Oda nog klein was ging haar moeder dood. Oda en haar vader waren erg verdrietig en troostten elkaar.

Op een dag hoorde de koning, Oda's vader, dat in België, vlak bij Nederland, in het plaatsje Luik iets bijzonders aan de hand was. Bij het graf van Sint Lambertus konden zieke mensen weer beter worden. De koning vond dat Oda daar maar naar toe moest gaan, want wie weet zou ze dan weer kunnen zien? Oda ging met enkele mensen die haar hielpen bij het reizen, naar Luik toe. Bij het graf van Lambertus begon Oda te bidden.....en warempel, ze kon weer zien! Dat was een wonder!

Oda beloofde dat ze haar verdere leven voor God zou werken. Ze wilde net als Jezus andere mensen gaan helpen.

Toen Oda weer terug kwam in Schotland was iedereen erg blij. Haar vader wilde graag dat Oda koningin zou worden, anders had Schotland geen koning of koningin meer als hij te oud was om koning te zijn. Oda's vader ging op zoek naar een man voor Oda. Ze konden dan samen gaan trouwen....

Maar Oda wilde dat helemaal niet, ze wilde geen koningin worden en ze wilde niet trouwen. Ze had beloofd dat zij voor God zou gaan werken. Ze wilde ook geen prinses meer zijn. Ze pakte haar kroon van haar hoofd en trapte die met haar voeten kapot. Oda wilde niet meer in een groot paleis wonen met heel veel dure spullen. Zo kreeg Oda ruzie met haar vader. Het werd zelfs zo'n grote ruzie dat Oda wegluchtte uit Schotland. Ze ging met een boot de zee over en ging daarna weer naar Luik in België.

Daarna reisde Oda naar Rome, in Italië. Toen Oda daar was wist ze zeker dat ze geen koningin wilde worden, maar echt andere mensen wilde gaan helpen.

Oda reisde van het ene land naar het andere land. Ze kwam ook in Nederland, in Brabant nog wel, waar wij ook wonen. De mensen die er woonden noemden hun dorp Rode. Oda kwam hier een rijke deftige dame tegen. Van deze dame mocht Oda op een stukje grond van deze dame een huisje bouwen. Hier woonde Oda een hele tijd. De mensen in Rode hielden veel van Oda en kwamen graag bij haar. Veel mensen kwamen naar Oda toe om te vragen of

Oda hen kon helpen en even naar hen wilde luisteren. Zo kreeg Oda heel veel vrienden.

Bijzondere vrienden van Oda waren de eksters, dat zijn vogels, die in de buurt van haar huisje woonden. De eksters waarschuwden Oda iedere keer wanneer er mensen aankwamen. De koning kwam ook een keer langs. Hij was blij dat hij Oda eindelijk gevonden had, maar de eksters begonnen te krijsen en te pikken naar hem. De koning ging gauw weg en durfde niet meer opnieuw naar Oda te gaan.

Toen Oda 36 jaar was ging ze dood. Haar vrienden waren natuurlijk erg verdrietig, want ze hielden zoveel van Oda. Om haar niet te vergeten kwamen de mensen steeds naar haar huisje en het graf van Oda om aan haar te denken.

Omdat er zo veel mensen steeds naar haar graf bleven komen, werd er op het graf van Oda een houten kerkje gebouwd. Steeds meer mensen kwamen haar kerkje bezoeken, want steeds meer mensen hoorden dat Oda, ook nu ze dood was nog steeds mensen hielp, daarom werd Oda voortaan Heilige Oda genoemd.

De Rooise mensen waren heel trots op Oda en ze noemden hun dorp Rode waar Oda zo lang had gewoond naar Oda. Voortaan was Rode Sint-Odenrooy.

Later werd ons dorp, waar wij allemaal wonen, Sint-Oedenrode genoemd....en zo heet het nog steeds!